

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/87/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010533
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322010533.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pôvodne pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona účinného do 05.08.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.08.2025 v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 09. apríla 2025 sp.zn.14T/1/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 09.04.2025, sp. zn. 14T/1/2022-352 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a účinného od 06.08.2024, na tom skutkovom základe,

že

najmenej od mája roku 2019 do 04:45 hod. dňa 25.05.2020 prechovával indoorové zariadenie určené na pestovanie marihuany a neoprávnene prechovával vysušenú zelenú rastlinu konope - marihuanu s hmotnosťou 1390 mg s obsahom 16 mg THC a plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom konope - marihuanou s hmotnosťou 514 mg, s obsahom 12 mg THC, ktoré boli počas domovej prehliadky vykonanej na základe príkazu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 27Tp/372/2020-2-V-OSGA zo dňa 21.05.2020 v rodinnom dome nachádzajúcom sa v meste C., na ulici D. E. XXX/X, číslo LV XXX a v priestoroch k nemu prislúchajúcich zaistené, pričom obžalovaný marihuanu taktiež predával za 5-10 eur za 1 gram či vymenil za iné veci a to najmenej osobám F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., A. XXXX/XX, ktorému drogy predával od mesiaca november 2019 pravidelne - raz týždenne, H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. E. XXX, ktorému drogy predal cca 5 krát a D. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., A. XXXX/XX, ktorému drogy predával pravidelne od októbra roku 2019 až do mája roku 2020, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch rastliny z rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená do I. skupiny psychotropných látok,

Za tento trestný čin okresný súd obžalovanému uložil(„citácia“) „ Podľa § 173 odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 39 odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to:

- 3 ks digitálne mikrováhy,

- 1 ks mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou a SD pamäťovou kartou

- 1 ks fotoaparát zn. Canon Olympus SP-560 UZ s pamäťovou kartou 2 GB.“

Po vyhlásení napadnutého rozsudku prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní podal ihneď odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného(č.l.351 spisu) , obhajca obžalovaného podal ihneď odvolanie (č.l.351 spisu). Prokurátorka písomným podaním zo dňa 24.06.2025, doručeným okresnému súdu dňa 25.06.2025 (č.l.379) odvolanie podané čo do výroku o trestne v neprospech obžalovaného zobrala späť. Okresný súd uznesením zo dňa 27.06.2025 (č.l.381 spisu) zobral na vedomie späťvzatie odvolania. Obžalovaný písomným podaním prostredníctvom obhajcu zo dňa 12.06.2025 (č.l.370 spisu), doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 16.06.2025 odôvodnil podané odvolanie.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu (č.l.370-374 pisu) po úvodnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku uviedol, že trest je neprimerane prísny. Poukázal na teoretické východiská pre ukládanie trestu a konštatoval, že okresný súd pochybil, ak v rámci upravenej trestnej sadzby 7 až 15 rokov mu uložil trest vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, avšak trest nepodmienečný. Je toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v tomto rozpätí je pre neho neprimerane prísne a účel trestu možno v jeho prípade dosiahnuť aj trestom alternatívnym, resp. trestom odňatia slobody, ktorého výkon by súd podmienienečne odložil.

Pri výmere trestu bolo potrebné zohľadniť, že neodvolateľné vyhlásenie viny bolo z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu jeho priznania sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie a z toho vyplývajúce celé dokazovanie, čo zakladalo v tomto prípade dôvod pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 odsek 5 Trestného zákona. Nakoľko svoje konanie oľutoval, poukázal aj na svoju rodinnú situáciu a skutočnosť, že skutok spáchal v dôsledku zložitej životnej situácii po smrti otca, s ktorou som sa nevedel zmieriť a nedomyslel možné dopady mojich krokov, mal zato, že vysvetlenie situácie a tento jeho postoj bude zohľadnený pri ukladaní trestu a neaplikovaním aj ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona je uvedený trest neprimerane prísny a prekračuje mieru nevyhnutnú pre splnenie svojho účelu. Žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá je ochrnutá a je v plnom rozsahu odkázaná na jeho osobnú starostlivosť. Je toho názoru, že v jeho prípade sa nejedná o kriminálne závadovú osobu a to s poukazom na skutočnosť, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a v období od 26.07.2017 do 11.04.2022 spáchal iba 1 priestupok. Za ostatné obdobie je pracovne a zárobkovo činný, stará sa o svoju nevládnú matku, aby mohla dôstojne žiť a zabezpečuje celé fungovanie domácnosti. Zabezpečujem teda potreby rodiny z materiálneho hľadiska, pričom nepodmienečný trest odňatia slobody by mal nepochybne vplyv na moju matku ako na moju blízku osobu.

Z týchto dôvodov má zato, že je namieste pristúpiť k zmierneniu trestu a to uložením alternatívneho trestu, resp. podmienienečného trestu odňatia slobody s uložením skúšobnej doby. Takýto trest by bolo možné považovať za dostatočne prevýchovný, spôsobilý privodiť jeho nápravu a odradiť ho od páchania prípadnej ďalšej trestnej činnosti. Uvedomuje si dôsledky svojho protiprávneho konania a uvedomil si aj hodnotu osobnej slobody, ako aj svoje povinnosti voči svojej rodine, ktorej fungovanie v dôsledku svojho správania trestuhodne ohrozil.

V závere uviedol, že nemá najmenšiu pochybnosť o správnosti svojej viny, ale nemôže súhlasiť s výškou trestu – uloženým trestom, ktorý je neprimeraný. Prejavil nad svojim konaním ľútosť, uvedomil si protiprávnosť svojho konania a očakáva spravodlivý primeraný trest za súčasnej aplikácie § 39 ods. 1 v spojení s ust. 39 ods.5 Tr.zákona, ktorý by mu súd podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu, resp. uložil alternatívny trest.

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 317 Trestného poriadku:

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd ako odvolací súd („ďalej len odvolací súd“) skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či neboli podané proti výroku proti ktorému nie je prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku).

Odvolací súd podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o trestu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a obhajcu obžalovaného. Obžalovaný písomným podaním predloženým obhajcom na verejnom zasadnutí požiadal o vykonanie verejného zasadnutia vo svojej neprítomnosti. Obžalovaný prevzal predvolanie na verejné zasadnutia dňa 23.07.2025, obhajca dňa 23.07.2025 a krajská prokuratúra dňa 21.07.2025. U všetkých predvolaných osôb bola lehota na prípravu zachovaná.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok I.stupňového súdu a výrok o treste považujeme za zákonný a primeraný a postačujúci na nápravu obžalovaného. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižava písomne podaného odvolania. Má za to, že z dôvodov v ňom uvedených je možné považovať trest uložený Okresným súdom Galanta za neprimeraný a má za to, že vzhľadom na okolnosti, ktoré boli aj senátom uvedené aj vzhľadom na postoj obžalovaného, trestnú činnosť a vzhľadom na jeho vek nie je potrebné na neho vplývať nepodmienečným trestom odňatia slobody a žiada, aby mu senát dal šancu na jeho nápravu a navrhujeme rozhodnúť v zmysle petitu.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne uviedol právne úvahy súvisiace s výkonom o treste. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

Odvolací súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zmene právnej kvalifikácie požiadal o možnosť urobiť vyhlásenie, čo mu bolo zo strany okresného súdu umožnené a následne po zákonomnom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a právnej kvalifikácie zmenenej na hlavnom pojednávaní, na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor mal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie neprijatť. Okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následnej úprave právnej kvalifikácie na hlavnom pojednávaní a to aj napriek nesúhlasu prokurátora a vykonal dokazovanie ohľadne trestu.

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Odvolací súd vzhľadom na odvolanie podané obžalovaným do výroku o treste ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a prijatie vyhlásenia súdom prvého stupňa sa meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

K výroku o treste.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle: všeobecných zásad podľa § 33a Trestného zákona podľa ktorých páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a

jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti a zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanic-kému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015).

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné na ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie a to vypočutím obžalovaného k svojej osobe (č.l.346 spisu), oboznámením listinných dôkazov a to výpisom z ústrednej evidencie priestupkov (č.l.166 spisu), odpisom registra trestov, lustráciou v sociálnej poisťovni, lekárske správy, oboznámením vecného dôkazu a správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne u odsúdeného skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, ako aj okolnosti, ktoré podmieňujú uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Obžalovanému okresný súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa a oľutoval spáchanie trestného činu) a prítiažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona nezistil.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo základnej trestnej sadzby podľa § 173 ods.3 Trestného zákona účinného v čase ukladania trestu, ktorá je 7 (sedem) až 15 (pätnásť) rokov.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku (podľa § 257 ods.1 písm.b) Trestného zákona), kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti okresný súd správne pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona a po

úprave dolnej hranice trestnej sadzby zníženej o jednu tretinu ukladal trest od 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov do 15 rokov.

Okresný súd správne poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej pokiaľ v konaní pred okresným súdom obžalovaný využil právo urobiť vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a toto vyhlásenie súd prijal, stratil možnosť takéto vyhlásenie o vine odvolať a zároveň v tomto rozsahu, t.j. v rozsahu priznania viny, podať riadny opravný prostriedok (obdobne pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 143/2020 zo 07. júla 2020), teda prijatím vyhlásenia o vine súdom obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu (R 44/2017).

Okresný súd v súlade so zákonom pri ukladaní trestu prihliadol aj na postoj obžalovaného k trestnej činnosti ako aj skutočnosť, že k spáchaniu trestnej činnosti sa priznával už v procesnom postavení obvineného pri jeho prvotnom výsluchu, jeho postoj k vyko-návanému dokazovaniu na hlavnom pojednávaní (súhlasil s čítaním znaleckých posudkov) ako aj na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní nepopieral spáchanie skutku ako takého, namietal len jeho právnu kvalifikáciu .

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia podrobným spôsobom vyhodnotil okolnosti prípadu, najmä závažnosť stíhanej trestnej činnosti a jej rozsah, vysporiadal sa aj so skutočnosťami uvádzanými obžalovaným ohľadom nepriaznivého zdravotného stavu matky obžalovaného a tieto okolnosti správne nevyhodnotil ako okolnosti, ktorými by boli naplnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu aj podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Trest uložený okresným súdom v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov (teda na úplne dolnej hranici upravenej trestnej sadzby) pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje odvolací súd za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálne ako aj generálnej prevencie.

Okresný súd nepochybil ani pri zaradení obžalovaného v zmysle ustanovenia § 48 ods.2 písm.a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom v zmysle ustanovenia § 60 ods.1 písm.a) Trestného zákona rozhodol trest prepadnutia vecí, a to:

- 3 ks digitálne mikrováhy,
 - 1 ks mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou a SD pamäťovou kartou
 - 1 ks fotoaparát zn. Canon Olympus SP-560 UZ s pamäťovou kartou 2 GB,“
- teda vecí, ktoré boli použité na páchanie trestnej činnosti.

K odvolacím námietkam

V rámci hodnotenia osoby obžalovaného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Súd si úsudok o možnosti nápravy obžalovaného vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), spôsobu jeho spáchania, následkov, ktoré skutkom mohol vyvolať alebo vyvolal, a pri náležitom zhodnotení osoby obžalovaného. Možnosť nápravy obžalovaného konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa obžalovaného na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (judikát

Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy obžalovaného musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pokiaľ má obžalovaný za to, že uložený trest odňatia slobody je neprímerane prísny, tak odvolací súd ma opačný názor a to najmä s poukazom na závažnosť spáchaného trestného činu - zločin spáchaný závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas a na viacerých osobách, ktorého závažnosť sa odráža vo výške trestu, ktorý zákon umožňuje uložiť a to v trvaní 7 až 15 rokov, ako aj s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý má sklony k porušovaniu zákona (či už v podobe trestného činu alebo priestupku, nakoľko aj zahľadené odsúdenia hovoria o osobe obžalovaného a jeho sklonoch k páchaniu protiprávneho konania).

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (použitie ust. § 39 ods.5 Tr. zákona), preto uložený trest nie je možné považovať za neprímerane prísny a s poukazom na samotný charakter trestnej činnosti a osobu obžalovaného, by bolo plne dôvodným uloženie i prísnejšieho trestu odňatia slobody.

Odvolací súd uvádza, že mimoriadne zníženie trestu (§ 39 ods.1 Tr. zákona) je fakultatívnym inštitútom a obžalovaný v rámci trestného konania nedisponuje právnym nárokom na mimoriadne zníženie trestu. Aplikácia mimoriadneho zníženia trestu je prejavom diskrečného oprávnenia konajúceho súdu a je prípustná výlučne za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to:

a) existencia mimoriadnych skutkových okolností prípadu alebo

b) ak to odôvodňujú pomery páchatel'a,

príčom zákon nevyžaduje, aby boli tieto podmienky naplnené kumulatívne.

Pod existenciou mimoriadnych skutkových okolností prípadu možno rozumieť existenciu takých okolností, ktoré majú podstatný vplyv na spáchanie trestného činu a ktoré majú objektívny súvis s konkrétnym trestným činom. Tieto skutkové okolnosti teda významnou mierou pôsobia na charakter trestnej činnosti konkrétneho páchatel'a a tieto okolnosti nemožno stotožňovať s poľahčujúcimi okolnosťami. Ich rozdielnosť spočíva v kvalitatívnom rozlíšení miery intenzity, ktorými tieto okolnosti pôsobia na osobu páchatel'a, páchanie trestnej činnosti, povahu páchanej trestnej činnosti a pod.

Osobnými pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti, ktoré vplyvajú na osobnosť páchatel'a trestného činu, no neprejavia sa v spôsobe spáchania konkrétneho skutku. Ide teda o súbor určitých okolností, ktoré pôsobia na páchatel'a trestného činu a spravidla majú dlhotrvajúci charakter. Medzi osobné pomery tak možno kategoricky subsumovať intelektuálnu úroveň konkrétneho páchatel'a, psychický stav páchatel'a spočívajúci v slabomyseľnosti, dôveryhodnosti, ovplyvniteľnosti alebo emočnej nevyrovnanosti. Pod mimoriadne pomery páchatel'a možno subsumovať taktiež skutočnosť, že páchatel' trestného činu má početnú rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná a pod. (J. F. K. B., J.,L. M. J.).

S argumentáciou obžalovaného na použitie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods.1 Tr.zákona sa ani odvolací súd nestotožňuje, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu (po dlhší čas, na viacerých osobách), pomery obžalovaného (2 záznamy v registri trestov, na ktoré sa neprihliada, ale poukazujú na osobu obžalovaného, 1 priestupok) nemá za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačujúce. Postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, teda oľutovanie a priznanie spáchaného skutku dostatočne zohľadnil okresný súd pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.l) Trestného zákona a pri použití ustanovenie § 39 ods.5 Trestného zákona, čo viedlo k úprave trestnej sadzby a jej výraznému zníženiu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného A. B., ako nedôvodné v zmysle vyššie citovaného § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.